

Ozveny

Časopis žiakov ZŠ s MŠ, Okoličianska

404/8C

Ročník II., číslo 2. -3.

Drahí naši čitatelia,

školský rok sa už blíži ku koncu a onedlho nám začnú vytúžené letné prázdniny. Rozlúčime sa s terajšími deviatakmi a privítame nových prváčikov.

Tento školský rok bol opäť niečím výnimočný a krásny. Siedmaci si v zdraví užili lyžiarsky výcvik, naši spolužiaci z prvého stupňa nazbierali zážitky v škole v prírode, na lyžiarskom aj plaveckom výcviku, zúčastnili sme sa na zaujímavých exkurziách i veselých koncoročných výletoch. Zakrátko sa spoločne rozlúčime v priestoroch našej vynovenej telocvične.

Spoločne sme v ťažkej konkurencii pre našu školu vybojovali druhé miesto v športových súťažiach zo zapojených devätnástich škôl a šieste miesto vo vedomostných súťažiach a na predmetových olympiádach z dvadsiatich piatich škôl. Všetkým, ktorí ste prispeli svojimi schopnosťami a vedomosťami ďakujeme a úprimne pred Vami skladáme klobúk.

Dúfame, že ste spokojní so svojim koncoročným vysvedčením, a ak aj nie, tak je to dôvod navyše, prečo popracovať na svojom prospechu nasledujúci školský rok. Máte pred sebou dva mesiace na zbieranie nápadov a energie :-)

Želáme Vám krásne, veselé a čo najpríjemnejšie strávené prázdniny, nech si oddýchnete a načerpáte nové sily, aby sme sa s chuťou mohli spoločne pustiť do školského roku 2018/2019.

Krásne prázdniny v mene celej redakcie školského časopisu Vám praje

Saška

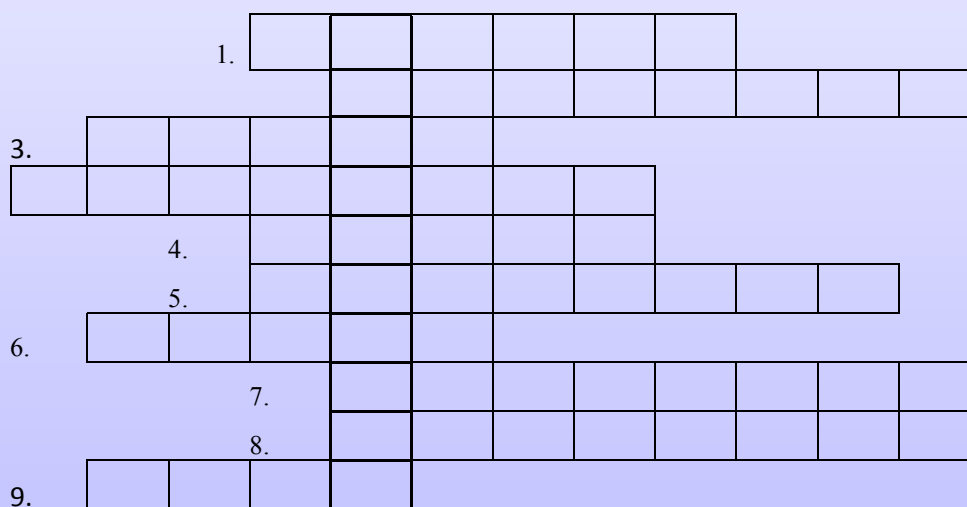
Medvedica

Jedného dňa som išla s kamarátkou na maliny do lesa. Ako sme kráčali po lese tak sme vedľa nás začuli šuchot v kriakoch. Zľakli sme sa a pomaly sme išli odtiaľ preč. Asi po 20 metroch sme sa obzreli za seba a videli sme ako za nami beží medvedica, tak sme sa rozutekali. Po niekoľkých metroch sme stretli poľovníka. Vystrašene sme mu povedali, že za nami beží medvedica. Poľovník nám povedal, aby sme rýchlo utekali do neďalekej horárne, že on ju odoženie. Keď sme vystrašené sedeli v horárni, začuli sme výstrely. Zľakli sme sa a pomysleli sme si, že už je po medvedici.

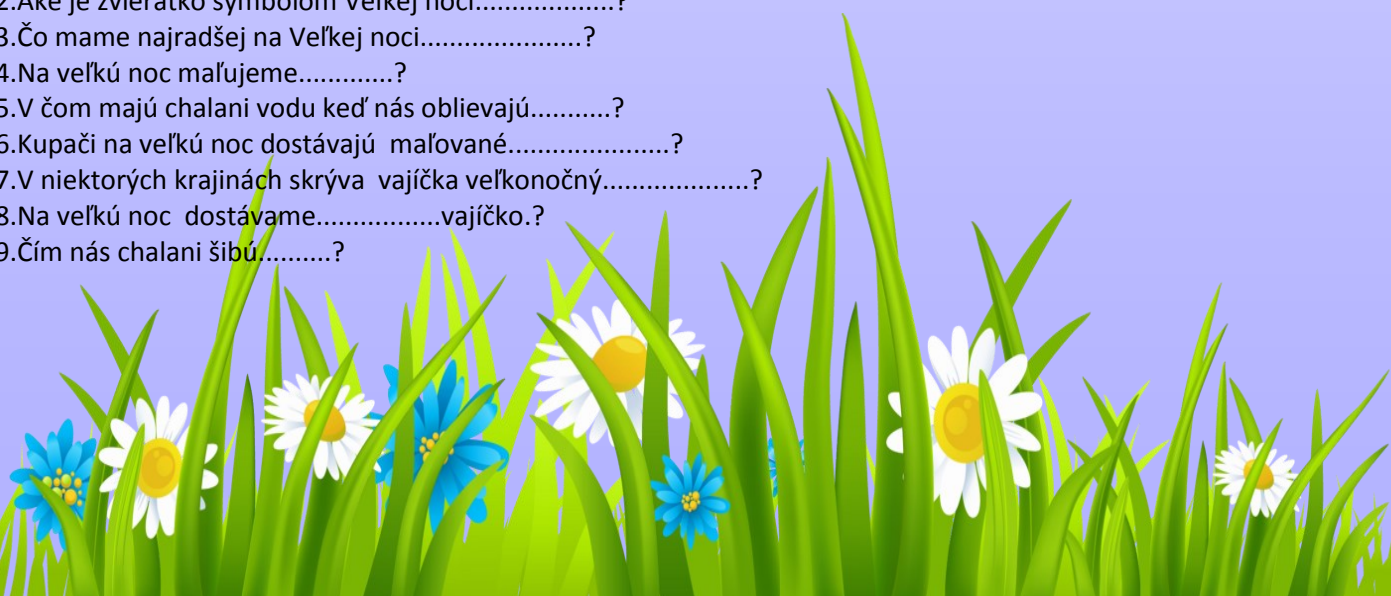
Pán poľovník sa vrátil dnu a pripravil nám voňavý bylinkový čaj. Na medvedicu sme sa báli opýtať. Vľúdne nás upozornil, aby sme boli ostražitejšie a nevchádzali do malinčia, keď sa tam hostí medvedia rodinka. Napokon vysvitlo, že výstrely, ktoré sme počuli boli len varovné a zahnali medvediu mamu späť za svojimi mláďatami. A my sme sa šťastné a celé vrátili k svojim rodičom a tí nás odvtedy samé na maliny nepustili.

Kristína Jurášová, VII.A

Tajnička

1. Čo sladké jeme na Veľkú noc.....?
2. Aké je zvieratko symbolom Veľkej noci.....?
3. Čo máme najradšej na Veľkej noci.....?
4. Na veľkú noc maľujeme.....?
5. V čom majú chalani vodu keď nás oblievajú.....?
6. Kupači na veľkú noc dostávajú maľované.....?
7. V niektorých krajinách skrýva vajička veľkonočný.....?
8. Na veľkú noc dostávame.....vajičko.?
9. Čím nás chalani šibú.....?

Cesta za lepším životom

1. augusta 2017 bolo jedno z najväčších zemetrasení za posledných 100 rokov. Zemetrasenie spôsobilo sériu ničivých tsunami poblíž priľahlého pobrežia Indického oceánu, ktoré zasiahlo 11 krajín, kde zahynulo 225 000 ľudí. Medzi najviac postihnuté krajiny patrila Indonézia, Srí Lanka, India a Thajsko.

Po prečítaní tohto textu som si ihneď zbalil kufre a rozhodol som sa ísť pomôcť ľuďom na Srí Lanku. Pýtate sa prečo práve na Srí Lanku? Pretože ma zaujal názov štátu. Rozhodol som sa pomôcť ľuďom, ktorý prežili ale zostali bez strechy nad hlavou. Po veľmi dlhej ceste som konečne dorazil do Srí Lanky. Musím Vám povedať, vyzeralo to tam katastrofálne. Ubytovanie v tejto oblasti bolo priam nemožné. Jediné šťastie, že som myslel aj na túto situáciu a zbalil si aj stan, v ktorom budem spať s dobrovoľníkmi, ktorý tiež prišli pomôcť. Hneď na druhý deň sme sa pustili do práce. Po niekoľkých mesiacoch upratovania sme sa dopracovali ku stavaniu jednoduchých domčekov. V postihnutej oblasti opäť začínal život, čo ma veľmi tešilo. Dobrovoľníkov pribúdalo stále viac a viac a naša práca sa urýchlila a blížila ku koncu. Onedlho sa nám podarilo obnoviť život v celom meste. Keď sme dali všetko do poriadku, teda aspoň čiastočne, zorganizovali sme oslavu pri príležitosti obnovenia postihnutej oblasti. Nakoľko sa nám aspoň čiastočne podarilo vrátiť život obyvateľov na Srí Lanke do pôvodných kolají, mohla som sa spolu s ostatnými dobrovoľníkmi vrátiť spokojne domov.

Naša spokojnosť s dobre vykonanou prácou však nemala trvať dlho. O necelé dva týždne po našom príchode domov nás v novinách ohromila nepríjemná správa: „Srí Lanku zasiahlo ničivé tsunami!“ Zostala som šokovaná, znepokojená, s napätím som očakávala ako sa nečakaná situácia vyvinie. Spolupatričnosť v našej dobrovoľníckej skupine pretrvávala aj po návrate domov, pretože v priebehu hodiny mi mobil neustále zvonil a prichádzali nové a nové správy. Všetci sme napäto očakávali čo bude nasledovať. Naše obavy sa našťastie nenaplnili. Naša práca zostala nepoškodená a nikomu z našich známych sa nič nestalo. Hrozivé tsunami si nevyžiadalo žiadne obete.

Simona Piovarčiová,

Výroky slávnych :-)

- Pani vychovávateľka, dáte mi prosím žihadlo (švihadlo)?
- Keď ťa bolí zub, môžeš dostať úpal (zápal).
- Hodinu sme mali s tou zastupovateľskou učiteľkou (zastupujúcou).
- Na WC nie je toaletok (toaletný papier).
- Dnes sme mali premiérku z matematiky (previerku).
- Mami, ako dobre, že si sa posnažila prísť takto neskôr.

Záhľadný veľkonočný prípad

Bolo krátko pred Veľkou nocou. Potok žblnkotal, bahniatka zakvitli a ja som už bola skoro pripravená na príchod Veľkej noci. Tešila som sa, keď k nám domov zas po roku prídu kúpači a ja budem celá mokrá. Ako som už spomenula, mala som už skoro všetko nachystané, chýbali mi už len čokoládové vajíčka. Nevieť však, kde ich zoženiem, všetky obchody sú už pozatvárané. Ale dostala som jeden veľmi dobrý nápad. Zájdem k tete Hane, ona isto bude nijaké mať. Tak som prešla celú dedinu až som sa dostala k tete Hane. Vošla som dnu a hľadala som tetu Hanu, tá však nikde nebola a bol tam len jej manžel, ujo Jožo, ktorý stál pred vstupom do pivnice. Keď som sa ho spýtala, čo tam robí nevedel mi odpovedať a vyhýbal sa ďalším mojím otázkam.

Radšej som odtiaľ odišla, ale nedalo mi to a musela som zistiť, kde je teta Hana. Bola som si istá, že sa jej niečo stalo, že jej ujo Jožo nijako ublížil, ale musela som zistiť o čo ide. Vtedy mi došlo, že to nebude len taká obyčajná Veľká noc. Išla som sa najprv pozrieť k nám do kulturáku či náhodou spolu s deťmi nepripravuje veľkonočné predstavenie, ale nebola tam a ja som sa začala naozaj báť. Išla som ju ďalej hľadať, no nevedela som už kam. Zrazu mi napadlo, že by mohla byť u nás doma, možno sme sa len minuli, a tak som sa šla pozrieť ešte k nám domov, ale keď nebola ani tam, už som bola fakt vystresovaná. Nevedela som, čo mám robiť, kam ju ísť hľadať. Tak som sa rozhodla, že sa pôjdem pozrieť ku nej domov, či sa jej niečo nestalo.

Tak som zasa prešla celú dedinu a z ich domu som počula čudné zvuky. Napadlo mi, že by to mohlo byť nijaké zvieratko a mala som pravdu! V pivnici som našla malé mačiatka, ktorým teta Hana pomáhala na svet. Hneď sa mi ul'avilo, že sa jej nič nestalo. Malé mačiatka sú také zlatučké! Poprosila som tetu Hanu či si môžem jedno vziať. Povedala mi, nech si vyberiem, ktoré len chcem. Ale najskôr ich musím nechať vykŕmiť sa pri ich mačacej mame. A tak mám teraz doma jedno malé ryšavé mačiatko! Dokonca aj čokoládové vajíčka mi teta Hana darovala, ale už je dávno po nich. No malé ryšavé kľbko sa mi tu stále pletie pomedzi nohy. Tak nakoniec sa táto Veľká Noc skončila nad očakávania.

Rebeka Freissl

Deň Zeme v našej škole

Už tradične sme sa 22. apríla zapojili do Medzinárodného dňa Zeme. Rozhlasovou reláciou sme si pripomenuli vznik a históriu tohto dňa. Bolo to v roku 1970, keď vedci, hlavne ekológovia, ovplyvnení fotografickými a telegrafickými snímkami z kozmu, dokumentujúcimi krehkosť a zraniteľnosť Zeme, demonštračne vyzvali ku spoločnému celosvetovému úsiliu za ochranu Zeme so všetkým, čo ju robí jedinečnou.

Skutočne svetovým sa stal tento deň až od roku 1990, kedy začalo iniciatívne a koordinačne pôsobiť **Medzinárodné ústredie DŇA ZEME**. Postupne vznikali aj národné ústredia na celej zemeguli. **Dnes vo svete mocnejú názory, aby bol každý deň pre ľudstvo Dňom Zeme.**

Každý jeden z nás môže prispieť k ochrane našej planéty. Predovšetkým dôsledným separovaním odpadu. V tejto činnosti výrazne zaostávame za vyspelými štátmi Európy. Kultúra národa sa meria aj touto činnosťou. Ďakujem žiakom z Enviro rady, ktorí prichádzajú s novými nápismi, prezentujú svoje triedy a zároveň nás často upozorňujú ako treba separovať. Taktiež v našej škole organizujeme zber druhotných surovín ako je papier, baterky a ďalší elektroodpad i zber železa. Z podnetu 5. A triedy sme začali zbierať aj stolový olej z našich domácností. Pýtate sa prečo? Pretože 1 liter prepáleného stolového oleja znečistí až 1 milión litrov vody.

Majme na pamäti slová jedného z indiánskych kmeňov, ktoré žili v Amerike: *„Až keď vyrúbeme posledný strom, otrávime poslednú rieku, ulovíme poslednú rybu, až vtedy pochopíme, že peniaze sa nedajú jesť.“*

Zástupcovia tried Enviro rady:

- 4.A Lenka Haligardová, Zina Marková
- 5.A Patrik Krčah
- 5.B Matúš Jambrich
- 6.A Katka Tkáčová
- 6.B Oliver Kováč
- 7.A Ema Piatková
- 7.B Marek Rádi
- 8.A Monika Jambrichová, Veronika Krčahová
- 8.B Kvetka Ondrejková
- 8.C Jonathan Winatta
- 9.A Viktória Kaltensteinová
- 9.B Adrián Lehotský

PaedDr. Zuzana Pavelicová

Rozkvitnuté púpavy namiesto

prekvitajúcich odpadkov

Ako už každý rok, aj tento rok, sme si 22. apríla pripomenuli Deň Zeme. Zistila som ako veľa odpadkov sa nachádza na každom kúsku našej planéty. Je to až neuveriteľné, akí sme my, ľudia, neporiadni. Len čo zmizne snehová pokrývka, nahradí ju tá plastová.

Moju krátku cestu do školy lemujú ohorky z cigariet, prázdne plastové fľaše, papierové vrackovky a nakoniec aj igelitové vrecúška či obaly z cukríkov a chipsov. V záhrade krásneho kaštieľa vedľa našej školy sú namiesto rozkvitnutých kvetov a kríkov obaly zo sladkostí alebo plechovky z energetických nápojov.

Aj my v našej škole sme sa rozhodli pomôcť našej planéte a zatočiť s neporiadkom okolo nás. V piatok, 22. apríla, sa všetky triedne kolektívy zapojili do čistenia areálu našej školy a blízkeho okolia. Poviete si, celá škola na školskom dvore a v blízkom okolí, veď to nemali čo robiť! Ale opak je pravdou! Vyzbierali sme odpadky, vyčistili sme trávu od skál, pozalievali kvety, vyčistili sme brehy Smrečianky a tí najmenší z nás nám skrášlili naše chodníky kriedovými kresbami venovanými našej planéte.

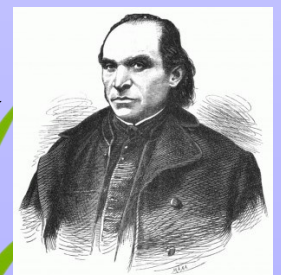
Na konci netradičného vyučovania nás hrial dobrý pocit, že sme sa pridali k dobrej veci, skultúrili sme naše prostredie.

Odvtedy sme sa stali vnímavejší k poriadku okolo nás. Teraz sa teším, že moju cestu do školy lemujú rozkvitnuté púpavy s rozvoniavajúcim orgovánom a nie rozkvitnutý odpad.

Rebeka Freissl

*„Beda, kto v mori vidí iba vodu,
kto nepočuje nemú prírodu, kto v skalách
vidí iba skaly.“*

Andrej Sládkovič

<https://citaty-slavnych.sk/autori/andrej-sladkovic>

Jarné preteky

Už sa o tom šepoce, že na lúke sa niečo chystá. Vie to aj krtko, čo žije hlboko v zemi, takže vec je celkom istá!

Každý rok o tomto čase, keď sa už zima lúči, chystajú sa kvety uložené kdesi hlboko v zemi na veľké jarné preteky. Každý kvietok má svoju vlastnú stratégiu aj tajomstvá, nikto si nič neprezrádza, len ticho a napäto čaká na svojom mieste. Ale aby sme boli presní, kým slniečko, hlavný organizátor, vyšle svoje lúče a prehreje zem, stoja už všetky jarné kvety na pomyselnéj štartovacej čiare. Bleduľa jarná, fialka, sedmokráska, narcis, krókus aj snežienka.

Už je odštartované! Teplo slnečných lúčov oblieka zem a vyslalo pokyn vyraziť z tmy za svetlom. Pomaly, pomaličky semienka a cibulky pukajú a derú sa z nich zelené výhonky. Sú to krehučkí, ale mocní bojovníci, symboly osláv nového života.

Pomer síl je dokonale rozložený. Do útoku sa prediera, celkom náhle, najmenší kvietok - snežienka. Ešte raz, z posledných síl, zabojuje až sa celkom predrala na svet.

Jemne si otrasie smietky hlíny z lístočkov a už len čaká.

Za ňou sa v tesnom závесе vynárajú ostatní účastníci pretekov. Ešte sa tiež chvejú od nesmiernej námahy,

ale vyžaruje z nich spokojnosť.

Hoci na stupni víťazov tróni

snežienka, nikto jej to nezávidí. Malo to presne tak byť. Veď všetci dávno vedia, že ona je tým prvým poslom jari.

Slniečko celkom na záver pretekov zavesí každému kvietku na byľku či stonku medailu uvitú zo zlatého slnečného lúča.

SVišť

Jazyková pohotovosť

Vážení spolužiaci,

v médiách sa často stretávame s konštatovaním našich športovcov, aký bol pre nich práve dokončený **pretek** dôležitý.

Prosíme Vás, Vy na **pretek** nechodte, zúčastnite sa radšej na pretekoch.

My v slovenčine máme totiž len preteky, a to je pomnožné podstatné meno. Pomnožné podstatné mená nemajú jednotné číslo, nemôžeme mať teda dôležitý pretek, len dôležité preteky.

Prajeme všetkým športovcom veľa šťastia na dôležitých pretekoch!

Ihrisková babička

Detské ihrisko na sídlisku bývalo v jarných, letných a jesenných mesiacoch plné smiechu a radosti. Na lavičkách posedávali matky a stráženie svojich ratolestí si spríjemňovali rozhovormi.

Na štvrtej lavičke od hojdačiek pravidelne sedávala stará pani. Zohrievala sa v teplých slnečných lúčoch a všetci návštevníci ihriska, veľkí i malí, ju dobre poznali. Sem-tam s niekým prehodila milé slovo, deti z neďalekého pieskoviska jej radostne ukazovali „napečené koláče“ a ona ich za to odmenila úsmevom. Že sa v živote často usmievala, to prezrádzala celá jej tvár. Okolo očí sa jemne skladali drobné vrásky a tiež lemovali kútiky úst. Ruky mávala pokojne zložené na kolenách a celá jej postava bola zosobnením pokoja, vyrovnanosti a radosti. Tepló prúdiace zo slnka bolo odrazom jej očí, toľko dobra sa v nich odrážalo... Bola to taká starká pre všetky ihriskové deti.

Keď jeseň pomaly odovzdávala svoje žezlo zime a hrejivého tepla ubúdalo stále viac a viac, zmizli i obyvatelia ihriska. Deti sa teraz hrávali doma, za oknami detských izieb. Aj starká chýbajúce slniečko nahradila teplom radiátora vo svojom malom, skromnom byte a priveľa voľného času si krátila sledovaním televízie. Neraz sledovala svet spoza okna a v duchu privolávala ten krásny čas, keď mohla von.

V zime sa jej s paličkou po klzkých chodníkoch pohybovalo ťažko, aj nákupy boli pre ňu záťažou. Občas ju navštívili priateľky, priniesli novinky a ona sa z týchto chvíľ vedela nevýslovne tešiť.

Neúprosný kalendár sa konečne posunul a teplo, a jas slniečka sa pomaly vracal do šedých, zimou prikrčených ulíc.

Čierno –biele ihrisko sa rozihrávalo farbami radostnejšej nálady.

Opäť sedí na svojej štvrtej lavičke neďaleko od hojdačiek a jej malý svet je opäť vo svojej podobe, tak to potrebuje.

Lavička a starká... Nerozlučná dvojica. Starká a deti. Keď raz nastane deň, že viac nebude môcť prísť, bude všetkým chýbať.

Saška Vyšná

Motýľ

Letí veľký motýlik a za ním šesť malých.

Všetky pekne letia a jeden je smutný.

Čo sa stalo, motýlik?

Prečo plačeš?

Plačem preto, lebo nemám kamaráta.

To nevaďí, nebuď smutný,
ja budem tvoja kamarátka.

Miška Kupčová

Novinky z knižnice

„Ahoj! Už si to počul?“

„A čo také?“

„V knižnici máme plno nových kníh!“

„Naozaj?“

„Hej. Naša škola reagovala na výzvu Fondu na podporu umenia (FPU) a získala 1000,- € na nákup kníh do školskej knižnice, a aj naša škola prispela nemalou sumou.“

„Tak to už hej!“

„Ak si pamätáš, pani knihovnička zisťovala, aké knihy by sme si radi prečítali a potom nakúpila 145 kníh. Medzi nimi sú leporelá a rozprávky pre najmenších, beletria a populárno-náučná literatúru pre starších žiakov a nezabudla ani na náučnú literatúru pre dospelých.“

„A už si si z toho niečo požičal?“

„Jasné, že váhaš. Ja som si vybrala knihu Hrady a zámky Slovenska, kde sú zaujímavosti o našich hradoch a zámkoch doplnené krásnymi fotografiami a už sa neviem dočkať, kedy si prečítam knihu Traja kamoši a fantastický poklad. Počula som, že je vynikajúca.“

„A nevieš, či pani knihovnička kúpila aj knihu Jaroslavy Kuchtovej Keby som mal brata? Už dávnejšie som si ju chcel prečítať.“

„Myslím, že som ju tam videla, ale nič ti nebráni v tom, aby si išiel do našej knižnice a pozrel si sám, čo je tam nové.“

Určite tam zájdem. Som zvedavý, aké zaujímavé knihy tam objavím.

Máj - rozkvitnutý čas

Vtáčiky štebocú, keď ráno
vstanem,
otvorím okno, energiu nasa-
jem.

Dobrý deň slniečko, pozdra-
vím nový deň,
zo stromu z jablone na nose
pristál mi lupeň.

Lupienok voňavá z čerešní, z
jabloní prelieta povetrím jak
motýľ ihravý.

Vtáčiky lietajú, všetko sa smeje,
kačičky plávajú, na svete dobre
je.

Radosť tu žblnkoce, ako po-
tôčik dolinou sa prebíja,
vánok spieva si, okolo stromov
sa ovíja.

Včeličky pracujú, všetko krásne
kvitne,
kvietačky voňajú, lúky sú plné
zelene.

Katka Tkáčová

Motýľ

Vedela, že priletí, čakala naň. Miska s nakrájaným ovocím ponúkala svoju hostinu každodenným hmyzím návštevníkom. Boli jej krátkodobou spoločnosťou, veď ako rýchlo prileteli, tak zasa odleteli.

No on bol iný. Trpezlivý, pokojný, zostával dlhšie. Viedla s ním dlhé, tiché rozhovory, ktoré chápali len oni dvaja.

Motýľ sa chodil kŕmiť pravidelne, ako poďakovanie za milú pozornosť ponúkal pohľad na svoje prekrásne sfarbené krídla.

Pre ňu to však boli oči do sveta farebných lúk, lesov, krajiny, kam sa už ona nedostane. Takmer skutočne cítila vôňu kvetov, machu, cítila jemný závan letného vánku.

Ozdobne vymaľované oči na motýľích krídelkách boli bránou do sveta snov a fantázie. Jej súkromného kráľovstva, kde neplatia kruté a neúprosné pravidlá šedej reality. Kľúč od tejto krajiny má len ona, nik jej ho nemôže vziať. Hoci ju život obral o všetko samozrejme, ona má s motýľom svoje tajomstvá.

Je jej nohami, vedie ju na svojich prieskumných letoch.

Nevadí, že odletí, vie, že zasa príde. Ak nie aj ten istý, tak iný, svet farieb, zvukov a prírody jej zasa otvorí svoju náruč. Zabudne, že je to všetko len klamlivá ilúzia, že nohy neurobia ani krôčik, že sa už nepostaví z vozíčka. Sú tu pre seba, symbióza túžby a krásy.

Motýľ a ona, dve bytosti, ktoré pre seba navzájom znamenajú nádej.

Saška Vyšná

Minikvíz

Kedy je Deň matiek?

- A) 4.aprílová nedeľa
- B) 1.májová nedeľa
- C) 2. májová nedeľa

Aké zvieratko symbolizuje Veľkú noc?

- A) kuriatko
- B) zajačik
- C) žabka

Ktorým dňom začína Veľkonočné trojdnie?

- A) Veľkým piatkom
- B) Bielou sobotou
- C) Zeleným štvrtkom

Prvým jarným dňom je:

- A) 20.marca
- B) 6.apríla
- C) 12.marca

Kedy ukrižovali Ježiša Krista?

- A) Zelený štvrtok
- B) Veľký piatok
- C) Veľkonočný pondelok

Prečo sa na Veľkú noc oblievajú dievčatá:

- A) aby boli škaredé a choré
- B) aby boli šťastné
- C) aby boli zdravé a krásne

Koncoročný výlet VI.A, VII.A a VIII.A

Už tradične sme sa vybrali na koncoročný školský výlet v overenej zostave tried VI.A, VII.A a VIII.A. Náš program bol dosť náročný. Čakali na nás Domica, Gombasecká jaskyňa, Rožňava a kaštieľ Betliar.

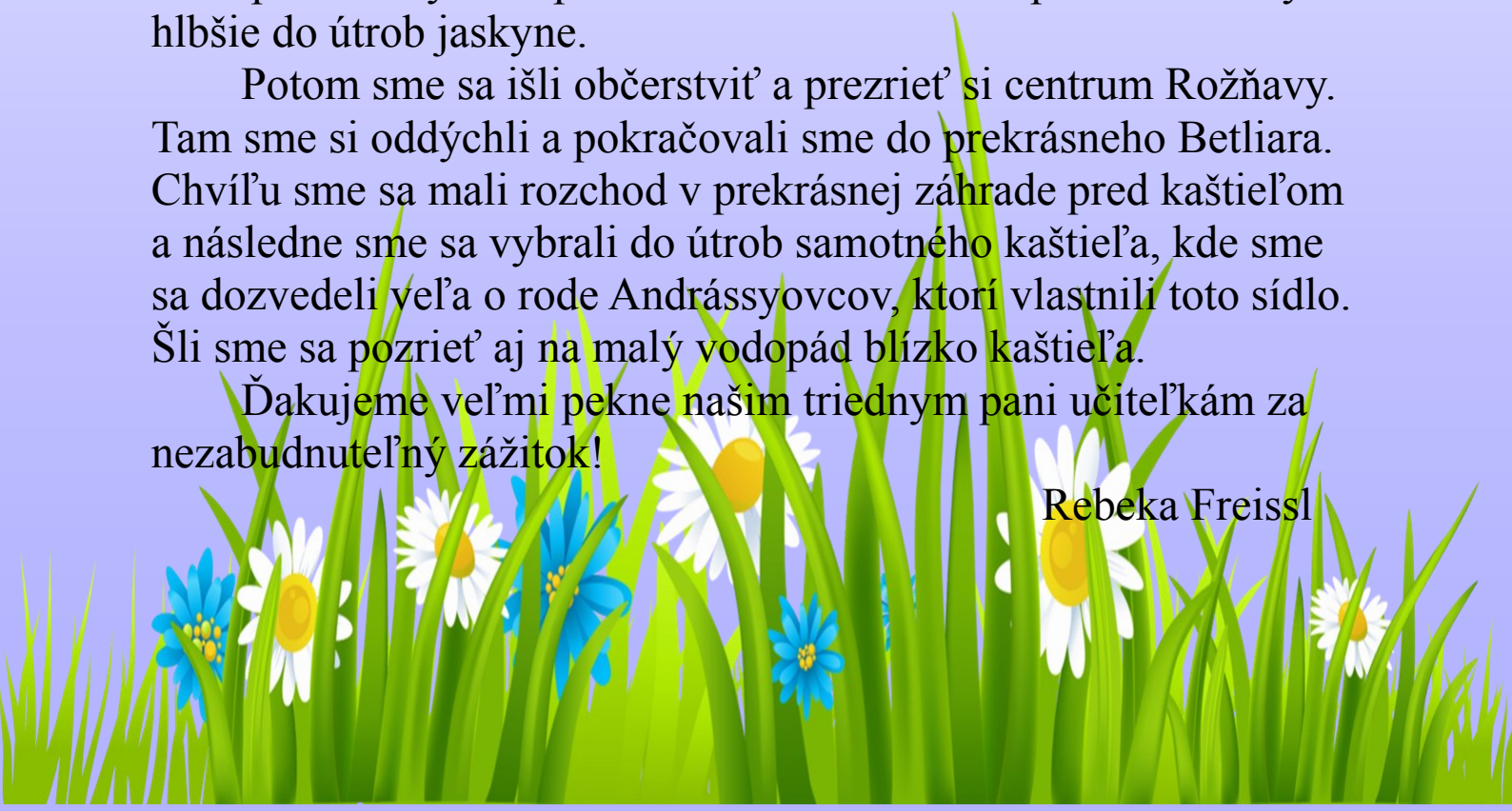
Takže ako začať. V skorých ranných hodinách sme nasadli do autobusu. Niektorí z nás boli ešte v polospánku. Cesta prebiehala celkom dobre a užívali sme si ju. Naša prvá zastávka bola Domica. To už bol každý prebudený a fit. S pánom sprievodcom sme sa vydali do útrob tejto nádhernej jaskyne. Dozvedeli sme sa veľa nového a tiež sme absolvovali romantickú plavbu loďkou. Prvýkrát som ocenila výdatné dažde, lebo hladina bola dosť vysoká na to, aby sme sa mohli previezť. Bolo to veľmi zaujímavé!

Ďalej sme pokračovali do Gombaseckej jaskyne. S pani sprievodkyňou sme prešli všetkými sieňami tejto jaskyne a videli Snehulienku a sedem trpaslíkov, a aj Šmolkov. Ostatné rozprávkové postavičky mali práve dovolenku alebo sa pred nami skryli hlbšie do útrob jaskyne.

Potom sme sa išli občerstviť a prezrieť si centrum Rožňavy. Tam sme si oddýchli a pokračovali sme do krásneho Betliara. Chvíľu sme sa mali rozchod v krásnej záhrade pred kaštieľom a následne sme sa vybrali do útrob samotného kaštieľa, kde sme sa dozvedeli veľa o rode Andrassyovcov, ktorí vlastnili toto sídlo. Šli sme sa pozrieť aj na malý vodopád blízko kaštieľa.

Ďakujeme veľmi pekne našim triednym pani učiteľkám za nezabudnuteľný zážitok!

Rebeka Freissl

Mozaika ročných období

Z pier našich deviatakov

Jar

Vybral som si toto ročné obdobie preto, lebo počas neho všetko kvitne a rastie. Počasie, to ešte nie je také lákavé, ale aspoň nie je zima ani teplo, ale je tak akurát. Všetko ožíva, aj vetrík si spieva tichú pesničku jari. A hlavný dôvod, prečo je jar mojím najobľúbenejším ročným obdobím je ten, že počas jari sa dobre trénuje a hrá futbal.

Les otvára svoju náruč dokorán korunami stromov. Ďateľ, lesný lekár, vyťukáva rytmickú melódiu do celého lesa. Na hladinách jazier a plies vlnka naháňa vlnku. Vo vode sa už kúpu prví odvážlivci a na doteraz opustených rybníkoch vidno prvých rybárov.

Na nočnej košeli oblohy zväčša ešte stepuje dážď. Ale ráno sa obloha zas smeje, slnko žiarí radosťou a odráža sa vo vyumývaných lesklých chodníkoch a uliciach. Vzduch je presýtený sviežimi vôňami čerstvo rozkvitnutých kvetov. Omamne voňajúci orgován kraluje máju – mesiacu lásky. Každý z jarných mesiacov má svoje prednosti, ale aj svoje chyby. Napríklad marec, možno povedať, že je hádam najbláznivejší, sám nevie kam patrí. Sneženie strieda dážď, studené noci horúce dni. Vrabce v korunách stromov štebocú a radujú sa, že už im nie je zima. A nielen oni, aj ostatné zvieratá a ľudia sa tešia z toho, že prichádza jar. Samozrejme, okrem alergikov, ktorých toto ročné obdobie až tak nepoteší.

Jediná vec, ktorú trochu ľutujem je, že už zmizla bielučká snehová perina. Síce kde-tu sa dá ešte lyžovať, ale už sa to nedá porovnať so zimnou lyžovačkou. Biela snehová perina sa zmenila na deku z blata, ktorá pomaly pomaličky vysychá. Všetky kvety sa už prebúdzajú pod úsmevom teplého slnka. Aj smutná trávička má viac priestoru na svoj rast a lúky a stráne sa menia na mäkučké zelené koberce. Naše staré mamy sa zas tešia z toho, že môžu vysadiť priesady vo svojich záhradkách.

Vždy som sa tešil z jari. Tešil som sa na to láskyplné slnko, aby ma konečne po dlhej zime zohrialo. Mám rád jar, pretože počas nej sa príroda ukazuje v celej svojej kráse. Myslím si, že by sme si prírodu ako mocnú vládkyňu mali viac vážiť.

Filip Frlička

Leto

Tak, a je to tu! Slniečko zasvietilo svojimi roztancovanými lúčmi na kvietky prírodného koberca hrajúceho farbami a oživilo pilných lesných pracovníkov. Nadišlo dôležité obdobie pre letné srdce, ktoré sadne na trón ročných období, prevezme žezlo moci aby ukázalo všetky svoje kúzla plné farieb, krásy a vitality.

Slnko panuje nad všetkou tou nádherou, oživuje každý tmavý kút lesa. Z mäkučkej trávičky pod stromami vykúkajú hlávky pestrofarebných kvietkov. Vzduch je nasýtený omamnou vôňou kvetov lákajúcich vznešené motýle a usilovné včielky. Vokolo lesa sa šíria veselé hlasy ľudí, ktorí si ovlažujú nohy v priehľadnej vode čistejšej ako najžiarivejší krištál. Pod hladinou sa mihá vodné kráľovstvo plné rybičiek a iných vodných živočíchov, ktoré lavírujú medzi kamienkami.

Keď už aj nadíde vojna mrakov, ktoré uzurpujú vládu slnku, všade nastane ticho, len v tráve vyhrávajú svrčky, prichádza očista v dažďových kvapkách, príroda si vyperie svoje uprášené šaty a o chvíľu už zase žiarí v plnej kráse.

Mám rád skoré rána, keď ma slniečko pohladí svojimi lúčmi. Zas hreje, zas svieti, oživuje celú prírodu pokiaľ sa pomaly pomaličky nestratí v žltých spálených listoch babieho leta.

Ondrej Fašánok

Jeseň

Milujem ten pocit, keď ráno vstanem, pozriem sa z okna a vidím pred sebou obraz vytvorený najlepším umelcom na svete. Pestrofarebné listy a belasá obloha vytvárajú nezabudnuteľnú spomienku na najpestrejšie ročné obdobie. Červené jabĺčka, žlté hrušky a fialové slivky nás sladkým úsmevom lákajú zahryznúť sa do ich vnútra. Šťavnaté jesenné ovocie nám poskytuje dávku vitamínov do nadchádzajúcich sychravých dní a energiu, ktorá vydrží až do zimy.

Jesenné slnečné lúče nám zohrievajú líca svojim teplým dotykom. Pohľad na zapadajúce slnko nám vyvolá úsmev na tvári a nostalgiu v duši. Obloha sfarbená do ružova síce nevydrží dlho, ale prichádza pravidelne večer čo večer. O niečo chladnejšie jesenné večery sú výbornou príležitosťou na spoločnú opekačku či noc strávenú v prírode pod stanom. Výlety do hôr sú nielen skvelým zážitkom a zábavou, ale aj relaxom pre nás či našich rodičov. Chvilke strávené vo farebných listnatých hájoch s našimi najbližšími v nás zaručene zanechajú krásne nezabudnuteľné spomienky do budúcnosti.

Teším sa na jesenný západ a východ slnka v horách. Ranný štebot lesného vtáctva je najkrajší budík, ktorý si dokážem predstaviť. Príde obdobie cyklistických túr, ktoré zbožňujem a jesenný vánok mi počas nich dodáva energiu. Aj keď po nich musím umyť bicykel aj seba od blata, nedám na ne dopustiť.

Začiatok jesene prináša aj nové začiatky. Začiatok školy, nová škola, noví učitelia a nové známosti, začnú sa moje prvé dni na strednej škole. Dúfam, že sa tam budem cítiť skvele.

Nathanael Winata

Zima

Ráno sa pozriem z okna a celá krajina sa začne prebúdzat' do žiarivo bieleho slnečného rána. Zima je mojím najobľúbenejším ročným obdobím. Na zime mám najradšej to úžasné ticho. Také veľké ticho, že jediné čo počuť je ako sa vietor preháňa pomedzi holé stromy. Rád obdivujem zimnú prírodu spoza okna s teplým čajom v ruke.

Jeseň sa skončila. Po farebnej upršanej jeseni sa unavená príroda pomaly začína prikrývať bielou perinou. Pre prírodu nastáva čas zaslúženého oddychu. Po lese poletuje studený severák spolu s nespočetnou záplavou nezbedných vložiek. Inak je všade ohromné ticho. Všetky vtáky už dávno odleteli do teplých krajín. Všetky zvieratá už dávno spia vo svojich brlohoch prikrýté listnatou suchotavou perinou. Všetky kvietky pokorne sklonili hlávky a pokojne usnuli pod bielou snehovou perinou. Len niekde medzi stromami sa ešte mihnú vyplašené srnky, ktoré pobehujú po lese a zháňajú čo to pod zub.

Cez deň slniečko prekvapene pokukuje po nás, ľuďoch, ktorých nedokázala schovať snehová perina, lež dobrovoľne sa skrývame v panelových domoch. Spolu s unaveným slniečkom sa po nebi prevažujú tučné obláčiky plné ľahulinký snehových vložiek vďaka ktorým má aj zima svoje čaro. V noci zubaté slniečko vystrieda ospalý mesiacik spolu s trblietavými hviezdíčkami, ktoré sa ligocú na oblohe podobné ako na zemi sa trblietajú snehové vločky. Spolu s mesiacikom svietia hviezdíčky na cestu všetkým nočným cestovateľom.

Zima vo mne evokuje len tie najlepšie pocity. Však práve preto je mojím najobľúbenejším ročným obdobím. Ale ani ja nemám rád veľké extrémny a pri teplote - 20°C už zo mňa nie je taký zaniatený zimný nadšenec.

Erik Matloň

IT Akadémia – vzdelávanie pre 21. storočie

Naša škola sa zapojila do národného projektu IT Akadémia – vzdelávanie pre 21. storočie. Hlavným cieľom tohto projektu je „vytvorenie modelu vzdelávania a prípravy mladých ľudí pre aktuálne a perspektívne potreby vedomostnej spoločnosti a trhu práce so zameraním na informatiku a IKT“. V preklade, naše pani učiteľky a žiaci sa zapojili do projektu, ktorý skvalitní našu počítačovú gramotnosť, aby sme sa v budúcnosti perspektívne uplatnili na trhu práce.

Do projektu sa zapojili žiaci druhého stupňa, ktorí v mesiacoch apríl až jún realizovali elektronické testovanie svojich počítačových zručností a bádateľských schopností. Naše pani učiteľky Žitňanská, Kulová a Švachulová sa zúčastňujú vzdelávania na Univerzite Mateja Bella v Banskej Bystrici, kde sú im sprístupnené nové metódy merania a vyhodnocovania pomocou počítačov. Vďaka ich vzdelávaniu sa pre nás stane vyučovanie fyziky a chémie zaujímavejšie a pútavejšie.

Veríme, že sa to odrazí aj v opakovaných dotazníkoch počítačových zručností, ktoré budú naši druhostupniari opakovane realizovať. Každému žiakovi bude vytvorená osobná karta s jeho výsledkami, na ktorej si bude môcť porovnať, ako sa zmenili jeho výsledky oproti prvému dotazníku. Pretože veríme našim žiakom i opodstatnenosti tohto projektu, prirodzene očakávame v opätovných dotazníkoch len zlepšenie a pozitívne výsledky.

Mgr. Ivana Švachulová

Sen

Idem, idem, neviem kam
A pritom sa ponáhl'am.

Kadiaľ mám ísť?
Porad'te mi,
prosím Vás.
Nechcem tam ísť zas a zas.

Povedzte mi, kde to som?
Žeby v zámku kráľovskom?
Pomôžte mi, prosím, prosím.

Potom som sa zobudila,
Zistila som, že som snila.

Eliška Ondříková

U nás doma

U nás doma od rána
všetko rýchlo letí.

Že sa ani nenazdám
a ležím v posteli.

O päť minút už aj spím,
O chvíľu sa zobudím.

Neviem prečo...
Veď je ráno!
Od radosti skackám: áno!

Melánia Kováčiková

Naším najdrahším

Pripomenuli sme si Deň matiek i Deň otcov, a aj my chceme vyjadriť, čo pre nás, drahí rodičia, znamenáte.

Mame z lásky

Lásku mi dávaš od mojej kolísky,
zanecháš slzy aj učešeš vlásy.
Vďaka Ti patrí za spoločné dni,
vyplníš prosby aj vytúžené sny.
Niekedy skričíš keď niečo zlé urobím,
no aj tak mamička priveľmi Ťa ľúbim.
Staráš sa o mňa od samého rána,
si moja jediná najdrahšia MAMA.

Zuzka Jurečková

Moja mama

Najdôležitejšou osobou v mojom živote je moja mamina. Dokáže ma rozosmiať, pochopiť či podporiť.

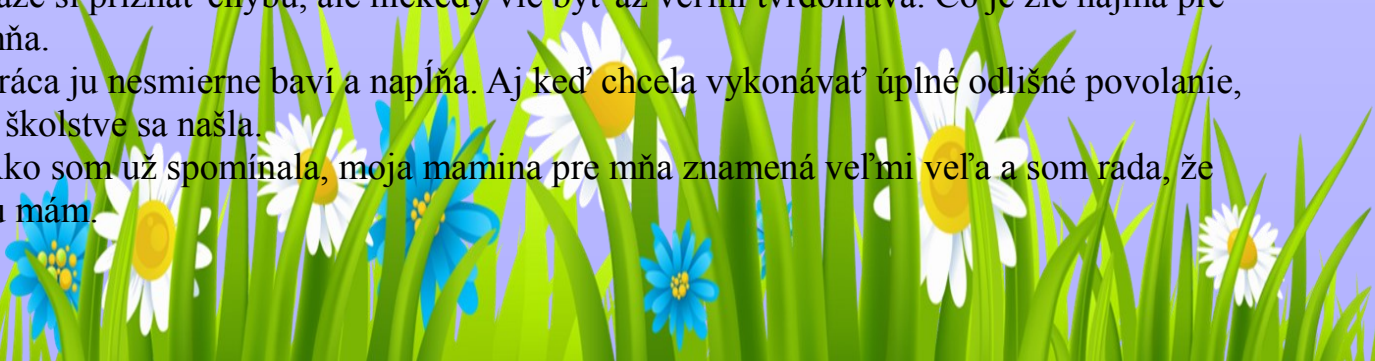
Pri každom pohľade do jej kávočných očí rozpoznam jej aktuálnu náladu a keď vidím, že nemala dobrý deň, tak sa radšej stiahnem. Na tvári má zopár vrások, hlavne okolo očí a úst, čo naznačuje, že sa veľa smeje. Jej účes je veľmi športový, má krátke hnedo-čierne vlasy, ktoré sem-tam dofarbuje rôznymi odtieňmi hnedej. Postavu má tak akurát.

Stará sa o seba veľmi dobre, chodí na rôzne masáže a pravidelne navštevuje wellness.

Jej povaha je úplne úžasná. Nedokáže ju nikto a nič rozhodiť alebo uraziť. Dokáže si priznať chybu, ale niekedy vie byť až veľmi tvrdohlavá. Čo je zlé najmä pre mňa.

Práca ju nesmierne baví a naplňa. Aj keď chcela vykonávať úplne odlišné povolanie, v školstve sa našla.

Ako som už spomínala, moja mamina pre mňa znamená veľmi veľa a som rada, že ju mám.

S maminou mám veľmi krásny vzťah a veľa spoločných záujmov ako je napríklad turistika. Spájajú nás aj spoločné výlety na chatu či len obyčajné prechádzky so psom. Občas sa aj pohádam, ale veľmi rýchlo sa zas uzmierime. Som veľmi vďačná, za to, že si, mama.

Saška Vyšná

Môjmu otcovi

Ocino je najdôležitejšia osoba v mojom živote. Bez neho by môj život strácal zmysel. S tebou sa človek nikdy nenudí.

Keď je zima, tvoja chôdza pripomína tučniaka. Tvoje oči sú plné lásky, a aj žiaľu. Tvoje zrobené ruky sú znakom toho, čím si prešiel, či to bola ťažká práca alebo úraz. Tvoja tvár sa rozžiari, keď nás vidíš.

Tvoja odvaha, vždy som ju obdivovala. Vieš sa postaviť ku všetkému priamo. Vždy, v každej ťažkej situácii vymyslíš niečo vtipné, čo nás dokáže rozveseliť.

Síce to naše učenie nejde presne podľa tvojich predstáv, ale tá sranda, čo zažijeme pri spoločnom učení stojí za to. Ku všetkým si milý a dobroprajný. Nedokážeš povedať nie, ale na to mám mňa. Ja to vybavím za teba.

Príliš veľa voľného času nemáš, skoro stále si v práci. Ale cez víkendy nám to vynahrádzaš a robievame spolu všelijaké športy, či už je to futbal, florbal alebo sa len chodíme prechádzať, pri všetkom nás rozosmeješ.

Rád sa o nás staráš, popritom všeličo opravuješ a renovuješ a ja som veľmi rada, keď ti môžem asistovať.

Nemáš rád, keď práca stojí, nemáš rád moju lenivosť, no popravde, tiež ju nemám rada a úmorne s ňou bojujem.

Miluješ spoločné rodinné akcie a my všetci obdivujeme tvoj entuziazmus a optimizmus. Nič ťa nepoloží, vždy dokážeš vstať a ísť ďalej. Nechceš byť sám a ja som veľmi rada, že môžem zahnať tvoju samotu.

Niekedy máme nezhody, ale tie rýchlo pominú a znovu sa máme radi.

Si moje všetko a nechcem, aby si bol smutný, želám si, aby ti úsmev z tváre nikdy nezmizol.

Tamarka Tkáčová

Prajeme všetkým čitateľom, žiakom a pedagogickým aj nepedagogickým zamestnancom školy, prekrásne prázdniny v kruhu svojich najbližších!

Redakčná rada časopisu Ozveny